

การพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้  
ของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Model development teacher professional learning communities to enhance the  
learning of students teachers, Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University.

อัญชลี แสงอาวุธ\*

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Anchalee Sangarwut\*

Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู 2. เพื่อประเมินประสิทธิผลการพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู 3. เพื่อการประเมินความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา 4. เพื่อประเมินความคิดเห็นการพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มรูปแบบ ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ในสาขากลุ่มวิชาภาษาไทย ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 8 คน โดยใช้เกณฑ์เป็นนักศึกษาครูที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการนิเทศ ติดตาม โดยได้รับผิดชอบทั้งหมด 4 โรงเรียนแบ่งเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพการพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าการพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ( $\bar{X}=4.45$ , S.D. = 0.28)

2. ผลการประเมินความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า โดยส่วนใหญ่มีความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับที่ดีมาก ( $\bar{X}= 4.96$ , S.D. = 0.07)

3. ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูโดยอาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษาครูในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

4. ผลการประเมินความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาครูเกี่ยวกับการพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ : การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู, สมรรถนะการจัดการเรียนรู้

## Abstract

The purpose of this research were to 1. Develop the model of teacher professional learning community for learning management of students in teacher-education. 2. Evaluation of teacher professional development community model for learning management of teacher-students. 3. For assessment of teaching ability which emphasis on competency in learning management through assessment of mentors and teacher-students 4. To assess opinions, the development of a model for the teaching profession for enhance the competency of learning management. Target group was professional experience in basic education institutions in 2<sup>nd</sup> semester of academic year 2018, in the program Thai language from the selection of the amount of 8 people by using the criteria as students, professors responsible for research, communication, responsible, a total of 4 schools, divided into small schools. Remaining cumulative value and standard deviation

The research found that :

1. The results of theoretical reasoning examination and the possibility for developing and finding efficiency in the development of a form of professional learning community In order to enhance the competency of learning management by experts, it was found that the development of a teacher learning community model enhance overall learning management competency at a good level ( $\bar{X}$ =4.45, S.D. =0.28)

2. Evaluation of teaching ability by focusing on learning management competencies. School administrators evaluated that most of them have teaching ability, with an emphasis on learning management competency at a very good level ( $\bar{X}$  = 4.96, S.D. = 0.07) .

3. The results of the evaluation of the learning management competency of teacher students by teachers, supervisors, mentors was the overall level are very good .

4. The results of the evaluation of the teachers and teacher-students about the development of the learning style in the teaching profession to enhance the learning management competency were found to be at a very good level. Each item found that was very good level .

**Keywords** : A Development Of Professional Learning Community, The Competencies of Learning Management

## บทนำ

การศึกษาเป็นหนึ่งในรากฐานสำคัญเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คน ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมโดยรวมให้ดีขึ้น จึงไม่น่าแปลกที่ทุกองค์การทั้งในระดับโลก ระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น ต่างเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนเรื่องการศึกษา ในระดับโลก องค์การสหประชาชาติ (UN) ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหัสวรรษ 2030 (Sustainable Development Goals: SDGs) ข้อที่ 4 ว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษาที่เท่าเทียม และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน การศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิตของประชากรในแต่ละประเทศโดยการตั้งปณิธาน เพื่อไปสู่การมีชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาส เรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาจึงมีบทบาทในการพัฒนาคนและสังคมอีกทั้งเป็นกุญแจหลักที่จะช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกเพื่อนำมา

มนุษยชาติไปสู่ความไพบูรณ์และความเป็นปึกแผ่นของสังคมโลก (John and Sons, 2009 : 1-2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ถือเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศ มีหลักการสำคัญคือยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัยใฝ่รู้มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม อีกทั้งได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์และวางเป้าหมายที่สามารถตอบสนองการพัฒนาที่สำคัญในด้านต่าง ๆ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์พัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ผลิตพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มุ่งหวังให้มีการผลิตครูได้สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาทุกระดับทุกประเภทและมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพสามารถใช้ศักยภาพในการสอนได้อย่างเต็มที่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ผลิตและพัฒนากำลังคนและงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศและเมืองอัจฉริยะเทคโนโลยีนวัตกรรมสนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่มุ่งหวังให้คนไทยได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ยุทธศาสตร์ 6 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่มุ่งหวังให้มีการใช้ทรัพยากรทั้งด้านงบประมาณและบุคลากรได้อย่างคุ้มค่า ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านประสิทธิภาพ

การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู (Professional learning community) หรือ PLC มีพื้นฐานมาจากภาคธุรกิจเกี่ยวกับความสามารถขององค์กรในการเรียนรู้ (Thompson, Gregg & Niska, 2004) กล่าวได้ว่า PLC เกิดจากการประยุกต์แนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Senge, P.M., 1990) สู่โรงเรียนแห่งการเรียนรู้ (Senge et al., 2000) โดยการบริหารองค์กรโรงเรียนได้รับอิทธิพลจากแนวคิดการบริหารอุตสาหกรรมหรือวิทยาศาสตร์การจัดการ (Management sciences) ในตอนต้นยุคศตวรรษที่ 20 ตามแนวคิดของ (Fayol, 1916, อ้างถึงใน Wood, J. C., 2002) ซึ่งได้อธิบายการจัดองค์กรแบ่งตามหน้าที่โดยมีการจัดการ คือ การวางแผน การจัดองค์กร การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม อีกทั้งมุ่งเน้นการฝึกอบรมด้านเทคนิควิธีการทำงานมากกว่าการเรียนรู้ในฐานงานจริง ทำให้การบริหารโรงเรียนส่วนใหญ่จึงเป็นระบบควบคุมบังคับบัญชา นอกจากนั้นยังทำให้เกิดการลดทอนประสิทธิภาพในการทำงานแบบเปิดใจเรียนรู้ รับฟัง เปลี่ยนแปลง (Wasi, P., et al., 2004) ในทางกลับกันมิติที่แตกต่างแห่งยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคความรู้มากมายที่มีการเปลี่ยนแปลง ถ่ายโอน และเชื่อมโยงทั่วถึงกันอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงปลายนิ้ว ทำให้เกิดการพัฒนาทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว โลกที่เปลี่ยนแปลงไปยังส่งผลต่อวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน (Trilling & Fadel, 2009) (Panich, W., 2012) การเปลี่ยนเช่นนี้เป็นสัญญาณเตือนว่าการทำงานและการเรียนรู้ของวิชาชีพครูไม่สามารถทำอย่างโดดเดี่ยว แบ่งแยกกันทำตามสายงาน หรือทำงานภายในกรอบแนวคิดเดิมที่มุ่งเน้นเนื้อหาเพื่อสอนมากกว่าการเรียนรู้ (Ministry of Education, 2010) จึงเป็นเหตุให้มีการพัฒนาแนววิถีการเรียนรู้และพัฒนาขององค์กรแบบโรงเรียนที่เรียกว่า PLC อย่างหลากหลายรูปแบบในบริบทต่าง ๆ ของแต่ละประเทศที่ตื่นตัวเพื่อเปลี่ยนผ่านให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 เช่น ประเทศฟินแลนด์มีการพัฒนาวิชาชีพครูแบบ Lesson group and research group และ PLC แห่งชาติเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ “Teach less, Learn more” ในประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น ซึ่งล้วนมุ่งเน้นการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจบนฐานการทำงานจริงมากกว่าการอบรม ทั้งนี้ องค์ความรู้เกี่ยวกับ PLC ในประเทศไทยยังเป็นแนวคิดที่ไม่แพร่หลาย มีเฉพาะกลุ่มโรงเรียนที่มุ่งปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพบนฐานงานจริงภายในโรงเรียนเป็นหลัก จึงได้มีการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากเอกสารทางวิชาการทั้งภายในและต่างประเทศ สังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ เพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญ ความหมายการแบ่งระดับ และองค์ประกอบในบริบทสถานศึกษา

ดังนั้น การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ประเมินประสิทธิผลการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ประเมินความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา และเพื่อประเมินความคิดเห็นการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เน้นพัฒนาวิชาชีพครูโดยอาศัยโรงเรียนทั้งระบบเป็นฐานโดยเน้นการรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาบนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร ที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีม เรียนรู้ที่ครูเป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารแบบผู้ดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนต่อไป

### วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อประเมินประสิทธิผล การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อการประเมินความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา
4. เพื่อประเมินความคิดเห็นการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้

### ระเบียบวิธีการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย  
ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) และใช้แบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) นำเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method)
2. ประชากร  
นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มรูปแบบในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
3. กลุ่มตัวอย่าง  
นักศึกษาสาขากลุ่มวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ชั้นปีที่ 5 จำนวน 8 คนที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มรูปแบบในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้เกณฑ์เป็นนักศึกษาครูที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการนิเทศติดตาม
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย  
1) เครื่องมือแบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีความเป็นไปได้ที่มีต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

2) เครื่องมือแบบประเมินตนเองของนักศึกษาครู ด้านความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

3) เครื่องมือแบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการสอนของครูและพฤติกรรม การตอบสนองของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

4) เครื่องมือแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (Index of Item – Objective Congruence : IOC) โดยได้ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 0.87 แสดงว่าแบบสอบถามใช้งานได้ เหมาะสมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

#### 5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เฉลี่ยคะแนนความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดและนำมาแปลความ หมายถึงตามเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมรายข้อ สามารถจัดช่วงคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน โดยกำหนดการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยเท่า ๆ กันโดยนำระดับของช่วงชั้นมากำหนดเป็นคะแนนเฉลี่ย (Best, 1981 : 182) ดังนี้

| ระดับความคิดเห็น | ระดับคะแนน  |
|------------------|-------------|
| มากที่สุด        | 4.51 – 5.00 |
| มาก              | 3.51 – 4.50 |
| ปานกลาง          | 2.51 – 3.50 |
| น้อย             | 1.51 – 2.50 |
| น้อยที่สุด       | 1.00 – 1.50 |

ข้อใดที่อยู่ในระดับปานกลางถึงน้อยที่สุด ผู้วิจัยต้องนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยที่ 3.50 ขึ้นไปและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 ถือว่าข้อนั้นมีความเหมาะสม ถ้าข้อใดต่ำกว่าเกณฑ์จะพิจารณาเหตุผลและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเป็นรายข้อเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

#### สรุปผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับที่ดีและเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า

ด้านความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านพบว่า ด้านความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนาระบบทศน์ชัดเจนอยู่ในระดับที่ดีมาก รองลงมาพบว่า การใช้ภาษาและการเรียบเรียงความเป็นมาและความสำคัญของระบบทศน์มีความต่อเนื่องและเหมาะสมทำให้เห็นภาพรวมและจุดเน้นของการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับที่ดี

ด้านแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการใช้ภาษาในการอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ อยู่ในระดับที่ดีมาก รองลงมาคือด้านความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู และความเหมาะสมในการนำแนวคิดมาใช้ในการพัฒนาการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับที่ดี

ด้านการกำหนดองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (ภาพรวม) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านพบว่า การเรียบเรียงลำดับองค์ประกอบในกระบวนการนี้มีความเหมาะสมเข้าใจได้ง่ายอยู่ในระดับที่ดีมาก รองลงมาคือ การกำหนดองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู มีความสมบูรณ์ครอบคลุมความต้องการจำเป็นต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ และแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์สอดคล้องส่งเสริมซึ่งกันและกันอยู่ในระดับที่ดี

ด้านองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (แต่ละองค์ประกอบ) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านพบว่า ด้านการแสดงให้เห็นถึงจุดเน้นในการพัฒนาวิชาชีพครูการใช้ภาษาและการเรียงลำดับของหลักการถ้อยคำมีความเหมาะสม สละสลวยเข้าใจง่ายมีความสอดคล้องระหว่างหลักการกับวัตถุประสงค์อยู่ในระดับที่ดีมาก การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินและหลักเกณฑ์และแนวทางที่เสนอ มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้อยู่ในระดับที่ดีมาก รองลงมาพบว่า สิ่งที่มีแนวโน้มให้เกิดขึ้นกับครูมีความสำคัญและความจำเป็นต่อการพัฒนาผู้เรียน การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม สละสลวยเข้าใจง่าย อยู่ในระดับที่ดี และการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับที่ดี

### ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. กิจกรรมการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้ร่วมวิชาชีพทุกคน มีส่วนเสริมสร้าง (Instructional Design) เพื่อขับเคลื่อนกระบวนการ (Peer Coaching) ที่เน้นกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมแรงร่วมใจกันอย่างจริงจังบนฐานงานจริง
2. การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ เน้นการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูร่วมกันในด้านผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ เพื่อบรรลุมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานการเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ วิชาชีพครู (PLC) ที่เน้นกระบวนการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพครู ดังนั้นผู้ทำหน้าที่ติดตามดูแล (Mentor) จะต้องติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาให้คำแนะนำและช่วยเหลือครู ซึ่งก่อนการนำรูปแบบการนิเทศการสอนไปใช้ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในสาระความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการติดตามดูแล การให้คำแนะนำและการช่วยเหลือให้กับผู้ให้การติดตามดูแล

### การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ มีสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการสร้างการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้พบว่า การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้มีชื่อว่า (ILIAS MODEL) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 Interactive : I ขั้นที่ 2 Leading instruction: L, ขั้นที่ 3 Instructional Design : I, ขั้นที่ 4 Assessment: A ขั้นที่ 5 Standard: S ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี และความเป็นได้ ผู้วิจัยได้นำ “ILIAS MODEL” เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ของรูปแบบการนิเทศการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีเงื่อนไขสำคัญที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแนวความสามารถพิเศษ

ทางวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศการสอน มีความมุ่งมั่น กำหนดเป็นนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนรวมทั้งสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก เสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครู 2) ครูวิทยาศาสตร์ มีเป้าหมายเดียวกัน คือให้ ความร่วมมือร่วมใจกัน มีความผูกพันต่อหน้าที่ด้วยความเต็มใจทำงานร่วมกันด้วยความรับผิดชอบในลักษณะการประสานสัมพันธ์ การประสานงาน และมีความเป็นประชาธิปไตย

2. การประเมินประสิทธิผลการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผลการประเมินความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า โดยส่วนใหญ่มีความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับที่ดีมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละตอน พบว่า การดำเนินการ (ขั้นที่ 2 Leading instruction : L ,ขั้นที่ 3 Instructional Design : I) มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และพัฒนาผลจากการจัดการเรียนการสอน (ขั้นที่ 4 Assessment : A และขั้นที่ 5 Standard : S) และการเตรียมการสอน (ขั้นที่ 1 Interactive : I) นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายังมองว่า การส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ นั้นมีความสำคัญ สอดคล้องกับ วิจารย์ พานิชย์ (Panich,W., 2012) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การมีคุณค่าร่วม และวิสัยทัศน์ร่วมกันไปถึงการเรียนรู้ร่วมกันและการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ อย่างสร้างสรรค์ร่วมกัน การรวมตัวในรูปแบบนี้เป็นเหมือนแรงผลักดันในโดยอาศัยความต้องการและความสนใจของสมาชิก PLC เพื่อการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ สู่มาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นหลัก (Senge, 1990) การพัฒนาวิชาชีพให้เป็น “ ครูเพื่อศิษย์ ” วิจารย์ พานิชย์ (Panich,W., 2012) โดยมองว่าเป็น “ ศิษย์ของเรา ” มากกว่ามองว่า “ ศิษย์ของฉัน ” และการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มจาก “ การเรียนรู้ของครู ” เป็นตัวตั้งต้น เรียนรู้ที่จะมองเห็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลการประเมินความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินของครูที่เลี้ยง พบว่า โดยส่วนใหญ่มีความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับที่ดีมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละตอน พบว่า ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และพัฒนาผลจากการจัดการเรียนการสอน (ขั้นที่ 4 Assessment : A และ ขั้นที่ 5 Standard : S) รองลงมาคือ การเตรียมการสอน (ขั้นที่ 1 Interactive:I) และการดำเนินการ (ขั้นที่ 2 Leading instruction : L ,ขั้นที่ 3 Instructional Design : I) สอดคล้องกับ Zwart and Others, (2008) ที่ศึกษาพบว่า การเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ได้แก่ มีการเกิดความคิด มโนทัศน์ และความเชื่อใหม่ มีความคิดและตั้งใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ เกิดการยืนยันความคิด มโนทัศน์และความเชื่อเดิม ปรับเปลี่ยนความคิดที่มีต่อตนเอง รวมทั้งการเพิ่มความตระหนักในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนเหมาะสมกับผู้เรียน เวลา และสถานที่

ผลการประเมินความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินของอาจารย์นิเทศก์ พบว่า โดยส่วนใหญ่มีความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณาในแต่ละตอน พบว่า การเตรียมการสอน (ขั้นที่ 1 Interactive : I) มีคะแนนเฉลี่ยในระดับดี รองลงมาคือ การดำเนินการ (ขั้นที่ 2 Leading Instruction : L ,ขั้นที่ 3 Instructional Design : I) และ ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และพัฒนาผลจากการจัดการเรียนการสอน (ขั้นที่ 4 Assessment : A และขั้นที่ 5 Standard : S) ตามลำดับ สอดคล้องกับ Posner (1991) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่า การขอขานการนิเทศการเรียนรู้ที่ ทำหาย ขอขานการเรียนรู้อย่างอิสระ มีความเชื่อมั่นในความอยากรู้ ความสนใจ ทำให้เกิดแรงจูงใจการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองต้องมีการสนับสนุนที่ดีให้อำนาจผู้เรียนมีการวางแผนการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล และเน้นความหลากหลายในทักษะการเรียนรู้

ผลการประเมินความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินของเพื่อน นักศึกษาคู พบว่า โดยส่วนใหญ่มีความสามารถในการสอนโดยเน้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผลการเรียนรู้

ของผู้เรียน และพัฒนาผลจากการจัดการเรียนการสอน (ขั้นที่ 4 Assessment : A และขั้นที่ 5 Standard : S) รองลงมาคือ การดำเนินการ (ขั้นที่ 2 Leading instruction : L ,ขั้นที่ 3 Instructional Design : I) และ การเตรียมการสอน (ขั้นที่ 1 Interactive : I) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า การรายงานผลการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมทุกหน่วยการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ระดับ รองลงมาคือด้าน การบันทึกผลการจัดการเรียนการสอนอย่างครอบคลุมนำแนวทางการแก้ปัญหาสู่การปฏิบัติจริงมีการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและในภาพรวมครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้เหมาะสมตามมาตรฐานวิชาชีพครูส่วนในด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านเตรียมสภาพแวดล้อมได้เหมาะสมกับผู้เรียนและ ด้านสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมแก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา สอดคล้องกับ Britton. & Anderson. (2009) ที่มองว่าโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน

### 3. การประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูโดยอาจารย์นิเทศก์ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความรับผิดชอบในหน้าที่ครู, ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน, ด้านการจัดการชั้นเรียน, และด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับ Sungchai, K. (2009 : 391) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ ผลการใช้รูปแบบการนิเทศพบว่า ทั้งครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่นิเทศและครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ มีสมรรถภาพการนิเทศ การจัดการเรียนรู้และสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการที่สูงขึ้น ส่วนนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ พบว่าผลการเรียนรู้และทักษะทางสังคมของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูโดยครูพี่เลี้ยง พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน และด้านความรับผิดชอบในหน้าที่ครูเท่ากัน, ด้านการจัดการชั้นเรียน, และด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับ Yupin, Y. (2011 : 261). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ สมรรถภาพในการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการของครูผู้นิเทศ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้นิเทศมีสมรรถภาพในการนิเทศอยู่ในระดับสูงมาก และเมื่อพิจารณาสมรรถภาพในการนิเทศตามวิธีการนิเทศ พบว่า ครูผู้นิเทศแบบพัฒนาตนเอง และแบบให้คำปรึกษา มีสมรรถภาพในการนิเทศ อยู่ในระดับสูงมากผู้รับการนิเทศแบบให้คำปรึกษา ครูผู้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และครูผู้รับการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง

ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูโดยนักศึกษาครู พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ, ด้านความรับผิดชอบในหน้าที่ครู, ด้านการจัดการชั้นเรียน, และด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ Kruekam-ai, W. (2009 : 334) ที่ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ พี่เลี้ยงมีสมรรถภาพการนิเทศการสอนที่ส่งเสริมการคิดหลังใช้รูปแบบการนิเทศสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า มีสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดหลังใช้รูปแบบการนิเทศสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

4. การประเมินความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาครูที่มีต่อการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้

ผลการประเมินความคิดเห็นของครูที่เสี่ยงเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับ Chuenklin, T. (2010) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาล ที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์พยาบาลและผู้บริหารมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการโค้ชพีซีอีในระดับมากที่สุด รวมทั้งนักศึกษาพยาบาลมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความเหมาะสมในระดับมาก

ผลการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาคูเกี่ยวกับพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับ Kruekam-ai, W. (2009 : 334) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยกับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 2.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยจากการพัฒนาการนำการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (ILIAS MODEL) พบว่าเป็นการสร้าง ความเข้าใจร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน รวมทั้งมีแผนการปฏิบัติงานในหน้าที่ดั่งนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในสถาบันพัฒนาวิชาชีพครู และศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้ โดยกำหนดระบบสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครู ให้สอดคล้องกับบริบทแต่ละสถานศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้การนำรูปแบบ ILIAS MODEL ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

## Reference

- Best, John W. (1981). *Research in Education* (4 th ed.). New Jersey: Prentice - Hall.
- Glatthorn, Allan A. (1984). *Differentiated Supervision*. Washington D.C.: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Glickman, Carl. D., Stephen P. G. and Jovita M. Ross-Gordon. (1995). *SuperVision and Instruction : A Developmental Approach* (3rd ed.). Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Glickman, C.D., Gordon, S.P., and Ross-Gordon, J.M. (1995). *Supervision and Instruction : A Developmental Approach*. (3th ed.). Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Hord, S. M. (1997). *Professional Learning Communities: Communities of Continuous Inquiry and Improvement*. Retrieved 2019, July 2, Form <http://www.sedl.org/siss/plccredit>.
- Sungchai, K. (2009). *The Development of Science Teachers' Instructional Supervision Model for Developing Academic Capabilities of Science Talented Student*. Nakhon Pathom: Silpakorn University. (In Thai)
- Lewis, C. (2002). *Lesson Study: A handbook of teacher-led instructional change*.

- Philadelphia: Research for better Schools.
- Prawase Wasi and et al. (2004). *Nature of all : Access to all truth*. Bangkok: Ruam duay chuay gan. (In Thai)
- Tangchuan, P. (2011). *Model for personnel competency development in education*. Bangkok: Duangamon Publishing.
- Senge, P. M. (1990). *The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization*. New York: Doubleday.
- Senge, P.M., Cambron-McCabe, N., Lucas, T., Kleiner, A., Dutton, J., and Smith, B. (2000). *Schools that Learn: A Fifth Discipline Fieldbook for Educators, Parents, and Everyone Who Cares about Education*. New York: Doubleday.
- Chuenklin, T. (2010). The Development of Coaching Model to Enhance Nursing Instructors' Competency that Promotes Critical Thinking Skills of Nursing Students in Praboromarachanon Institute, Ministry of Public Health. *Silpakorn Educational Research Journal*, 4(1), 112-129. (In Thai)
- Panich, V. (2012). *Ways to create learning for students in the 21st century*. Bangkok: Tathata Publishing.
- Vygotsky. (1978). *Mind in Society*. Cambridge: Harvard University Press.
- Kruekam-ai, W. (2009). *The Development of Supervision Model for Field Experience Student Teachers to Improve Instructional Competency that Enhances Thinking Skills of Elementary School Students*. (Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the requirements for the degree doctor of philosophy). Silpakorn University, Graduate School, Department of Curriculum and Instruction and Instruction. (In Thai)
- Laoriandee, W. (2012). *Instructional supervision*. Nakhon Pathom: Silpakorn University. (In Thai)
- Wood, F. and McQuarrie, F. (1999). On-the-job training. *Journal of Staff Development*, 20(3), 10-13.
- Wood, J. C., and Wood, J. M. (2002). *HenriFayol: Critical Evaluations in Business and Management*. New York, NY: Routledge.
- Yuenyong, Y. (2011). The Development of a Differentiated Supervision Model to Enhance Classroom Action Research Competency of Teachers in Bangkok Archdiocese, Educational Region 5. *Silpakorn Educational Research Journal*, 3(1), 196-209.
- Zwart, R.C. et al. (2008). Teacher learning through reciprocal peer coaching: An analysis of activity sequences. *Teaching and Teacher Education*, 24 (2), 981-1002.

## ผู้เขียน

### ดร.อัญชลี แสงอาวุธ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

272 หมู่ที่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100

e-mail: kangmaew2009@hotmail.com